

จากการค่าวนวณหาค่ารีไฟลอกเคอร์เซฟวิ่ง พบว่า ถ้าใช้หดูญี่ วันกรุ๊ป น้ำที่ได้ในแม่น้ำวังใจ จึงใช้ค่าที่ได้จากหดูญี่ หดูกรุ๊ป เมื่อใช้น้ำเป็นคัวสระหอน รีไฟลอกเคอร์เซฟวิ่ง มีค่า 7.5 และเมื่อใช้กราไฟฟ์เป็นคัวสระหอน ค่ารีไฟลอกเคอร์เซฟวิ่ง มีค่า 14 ค่าที่ได้จากหดูญี่ หดูกรุ๊ปนี้ นำมาคำนวณหาค่าน้ำวิกฤต

จากการค่าวนวณพบว่า ถ้าใช้กราไฟฟ์เป็นคัวสระหอน ค่าน้ำวิกฤตที่ได้จะมีค่าค่ากาวาเมื่อใช้น้ำเป็นคัวสระหอน จึงเห็นได้ว่า ค่าน้ำอุดของเรือเพลิงน้อยลงมาก ๆ แทนที่จะใช้น้ำอุดย่างเดียวควรใช้กราไฟฟ์มาร่วมเป็นคัวสระหอนด้วย จะทำให้เครื่องปฏิกรณ์ใช้งานค่อนไปได้อีก ในกรณีภัยมีคิจวิ่ง ๆ ใช้แหง เรือเพลิง 5 x 4 แหง มวลวิกฤต 2850 กก. แม้จากการค่าวนวณเมื่อแก้ไขมวล โดยอาศัยหดูญี่การรบกวนแล้ว ให้ค่าออกมา 2550 ± 100 กก. ซึ่งก็ยังคงกว่าค่าทางปฏิกรณ์

สำหรับแคน 5 x 5 และ 5 x 6 ถ้าแก้ค่าหดูญี่ ทั้งน้ำขาวและน้ำคลุกปูประมาณ 500 \pm 100 กก. เขยักกัน จากผลการค่าวนวณได้ค่าที่ปรับปูงแล้วสำหรับแคน 5 x 6 เป็น 3380 กก. ขณะนี้สำนักงานแพลังงานประมาณเพื่อสนับสนุน มีเรือเพลิงประมาณ 30 แหง มีมวลคงเดิมแรก 4.8 กิโลกรัม ขณะนี้เหลือประมาณ 4.5 กิโลกรัม สมมติใช้เรือเพลิงไปในอัตราปีละ 100 กก. (ค่าอัตราที่ใช้ในปัจจุบัน อีก 11~ปี จากนั้นขึ้นก็ยังเดินเครื่องได้ปกติไม่ต้องอาศัยกราไฟฟ์เป็นคัวสระหอน ระบบมีแห่งเรือเพลิง แค่ละแหงจะมี B^{235} ประมาณ 110 กก. (เดิมแรกมีประมาณ 170 กก.) ถ้าค่าจาก 11 ปี ไปมาลดรabe สืบเนื่องกัน 3380 กก. ค่องใช้กราไฟฟ์ช่วยเป็นคัวสระหอน จากการค่าวนวณเมื่อใช้กราไฟฟ์เป็นคัวสระหอน มวลวิกฤตของแคน 5 x 6 มีค่าประมาณ 2900 กก. คิดคร่าว ๆ ให้ว่า แหงเรือเพลิงจะเหลือ B^{235} ประมาณ 100 กก. นับว่าเป็นอัมสุกห้ายสำหรับแหงเรือเพลิงซึ่งมี สมมติใช้ B^{235} ปีละ 100 กก. จากนั้นขึ้นก็มีมวล 4.5 กิโลกรัม ถ้าใช้จนเหลือ 2.9 กิโลกรัม จะนับได้เป็นเวลา 16 ปี คือ พ.ศ. 2530